

Het einde van 't Venster

't Venster was het centrum voor de Kunsten in Wageningen. Het ging in maart failliet, maar wij, het personeel, gingen nog even door met lessen, cursussen en scholenprojecten. Zondag ging de deur voor ons definitief op slot. De spullen worden geveild en we hopen dat we nog iets van ons achterstallige salaris uitbetaald krijgen. Iedereen houdt zich nog met de waaromvraag bezig. Te duur personeel, te duur gebouw, te veel bezuinigd, te star, te weinig innovatief, te elitair, te weinig cursisten en leerlingen en een populistisch klimaat waarbij kunst en daarmee ook kunsteducatie niet op waarde geschat wordt ?

Ik nam afscheid van mijn kindergroepjes tekenen & schilderen, onder hun protest. En ik kreeg kadootjes. Het was een einde van een plek om te leren en om creatief te zijn. Het was een inclusieve plek. De kinderen van wie beide ouders in Nederland geboren zijn, waren in de minderheid. Veel kinderen hebben problemen op school maar waren hier op hun plek. En het lokaal was een echte kunstwerkplaats met veel ruimte, goede spullen en er mocht wel eens een vlekje ergens komen. Dat alles is wel heel zeldzaam en uniek. Het was fijn om daar te mogen werken.

Het protest kwam van Jelte en Martin, jongens van 7 jaar. Jelte maakte een schilderij met een gebroken hart en 'BOE' er op. Maar uiteindelijk waren ze constructief en bespraken een plan: als ze al hun geld bij elkaar legden, dan kwamen ze aan wel 35 euro. Zou dat niet genoeg zijn om 't Venster te redden? Of nog een actie en kunstwerken verkopen, dan zou het wel 100 euro kunnen worden!

Kadootjes: een gemeenschappelijk kunstwerk, een kaars en veel lekkere dingen. Ananda kwam met repen chocolade die naar haar genoemd zijn. Heerlijk, duurzaam en in Ecuador geproduceerd.

Van deze en andere kinderen leer ik hoe het verder moet en kan. En ook van Arjan Moscoviter, de laatste directeur van 't Venster, die ons bezwoer geen zoutpilaar te worden, zoals de vrouw van Lot die op de vlucht omkeek naar Sodom en Gomorra, de twee decadente Bijbelse steden die vernietigd werden. En marche dus, de blik vooruit! Tot ziens allemaal.

